

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiae Gallicanae, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

I. Vt provinciae Galliarum, ita & Imperij jura Regibus Gallorum cesserunt, & cura tuendae politicae ecclesiasticae illos respexit post Clodovei baptismum. Tanta erat cura canonum illis temporibus, ut raro ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

hanc aetatem. Olim nova rescripta consensu ab Ecclesia Gallicana negato suspendebantur. Quod probatur duobus exemplis. Primum in causa Drogonis, qui constitutus à Sergio Papa Vicarius Gallia & Germaniae, precibus Regum, quorum erat patruus. Quod effectu caruit, Episcopis consensum prestare venientibus huic rescripto; ex Concilio Vernensi, & Hincmaro. Ob scandalum, cessatum ab executione.

V. Secundum exemplum in causa Ansegisi. Primatus Gallia & Germania illi delatus à Joanne VIII. Cujus Legati & Carolus Calvus consensum Episcoporum urgent in Concilio Pontigonensi. Responso Episcoporum, se pariter decretis Papae, secundum sacros canones & decreta. Pura obedientia exacta, sed oblata sub illa conditione. Quidam Episcopi cesserunt, alij siluerunt. Inde varietas Actorum Concilij Pontigonensis.

VI. Hincmarus impugnat primatum Ansegisi, & Acta Synodi Pontigonensis, ex eo capite, quod major pars Episcoporum refragata esset novo rescripto.

VII. Expenditur epistola Hincmari, ut ostendatur quem modum sequerentur illo seculo Episcopi Gallicani, ad impediendas novitates canonibus contrarias, quae inducerentur absque necessitate.

VIII. Eodem seculo Bertolfus Treverensis privilegio Joannis Papae intercessit, & obtinuit ut nihil innovaretur.

IX. Episcopi Gallicani hanc auctoritatem sibi vindicabant, exemplo Ecclesiae Africanae, quae deprecata est Celestinum ut Clericos appellantes repelleret, quia hoc Niceni canones vetabant, in quo nondum erat derogatum Ecclesiae Africanae.

X. Simile quoque est Cypriani factum in causa Basilidis & Marialis. Depositi ab Hispanis ob idololatricam, restituntur episcopatus suis à Stephano per obreptionem, contra decreta Cornelij. Ratione obreptionis facte in perniciem canonum Cyprianus docet super sedendum ab executione rescripti.

I. **O** VEM AD MODUM Imperij Romani mole in varias partes dissecta, Galliarum provinciae in victoriae praemium Francorum Regibus divini numinis auspiciis cesserunt, ita etiam Imperij jura plene & integre cum illis communicata sunt. Praecipue vero ruinationis ecclesiasticae cura Reges nostros respexit, postquam gloriosissimus Princeps Clodoveus, paganam impietatis labe aquis divini lavacri feliciter absterfa, in Ecclesiae catholicae filium primogenitum adoptatus est. Eo munere & Clodoveus ipse & ceteri Principes studiosissime defuncti sunt, tum indictis Episcoporum Conciliis, tum latis ad ornandam politiam ecclesiasticam legibus. Sed tanta & tam assidua cura custoditae canonum ab Episcopis adhibebatur, ut nullus ferè de infractis canonibus apud Reges nostros esset querelae locus; aut sanè coactis synodis, & praescriptis de quibus tractandum esset articulis, huic morbo remedium parabant, ut dicam uberius in Dissertatione de Concilio Gallianis. Sanè quin Regum censurae subicerentur Episcopi, ob canones violatos, non

dubiabat Gregorius Turonensis: qui objugatus à Chilperico Rege, quod jus sibi reddere noller adversus Prætextatum Romagensem Episcopum, cui majestatis crimen à synodo dijudicandum Rex impegerat, respondit Episcopos ab eo corrigi posse, si à justitia deflexerint, sed Regem solius Dei judicio obnoxium esse. Diligentiam autem quam in canonibus ad amissum exequendis adhibebant, ex eodem scriptore discimus, qui à Rege ipso accenso contra Prætextatum promissionem extorsit de servandis canonibus. Tanta erat sacrarum regularum reverentia, ut aliquid ab eis alienum sibi licere nollen t nec Episcopi nec Reges ipsi. Cum enim Chilpericus Gregorium post objugationem demulcere vellet, obtulit ei è juscello quod in mensa appositum erat. Sed Gregorius mensae regiae particeps esse noluit, donec eam quam dixi promissionem exegit. Tu verò, inquit Gregorius ad Regem, qui alios de justitia culpas, pollicere prius quod legem & canones non omittas, & tunc credimus quod justitiam prosequaris. Ille verò porrecta dextera juravit per omnipotentem Deum quod ea quae lex & canones edocebant, nullo praetermitteret pacto. Quantum verò Gregorius tenax esset canonum, docuit responso suo, quo nuntios Fredegundis Reginae, promissis ducentis argenti libris illum in perniciem Prætextati stimulantem, & suffragia ceterorum Episcoporum in eam sententiam versa jactantes, elusit. Vnum tantum polliceor, inquit, quod ea quae ceteri secundum canonum statuta consenserint, sequar. Et illi non intelligentes quae dicebant, gratias agentes discesserunt.

II. Enimvero non solum defensionem canonum Reges invigilabant, sed etiam si qua judicia ab Episcopis adversum decreta regalia essent, statim contrariis judiciis infringebant. Cujus rei insigne extat exemplum apud eundem Gregorium Turonensem. Emerius decreto Regis Clotarij ad episcopatum Santonensem proventus, ac sine Leontij Metropolitanì Burdegalenis consensu ordinatus, post obitum Clotarij à Leontio congregatis provinciae Episcopis episcopatu depulsus est. Heraclius electione synodi Emerio suffectus, à Chariberto Rege electionis confirmationem exposcit: qui Clotarij patris decretum violatum aegre ferens, Synodi Santonicae judicium rescidit, Heraclium malè acceptum exilio damnavit, Emeritum restituit, & à Leontio mille aureorum multam exegit. Putasne, inquit Charibertus, quod non est super quisquam de filiis Clotarij Regis, qui patris facta custodiat, quod hi Episcopum quem ejus voluntas exegit, absque nostro judicio projecerunt? Et statim directis viris reli-

Gregor. Tur. l. 4. c. 19. Si quis de nobis Rex, iustitiam transgredere noluerit, & se corrigi possit, si vero im excusserit, qui se corrigi non potest.

Greg. Turon. l. 4. c. 26. an. 563.